

ŠTEVILKA 4, LETNIK 33, JUNIJ 2001

ISKRE

IZDAJA: ŠKOFIJSKA GIMNAZIJA VIPAVA

KAZALO

KAZALO	1
UVODNIK	2
KDOR NE SKAČE NI SLOVENC	3
DOSP 2001 VIPAVA.....	3
NAŠA POMLAD.....	5
GOGOLJEVA ŽENITEV.....	6
EKSPLOZIVNO	9
KREMNE REZINE IN DUNAJSKI ZREZKI... 9	
ŠKOFIJCI PLEŠEJO KOLO.....	13
AVTOCESTA ALI MLAKE?.....	16
ŠTAFETA ZNANJA.....	18
(NE)UPORABNI POČITNIŠKI NASVETI NA RADIJSKIH VALOVIH.....	24
SVEŽE NA ŠOLI	29
RAZPIS ZA SEMINARSKE.....	29
ŠE ZADNJE LETO NA ŠOLI.....	31
La fête za maturantski planet.....	35
KO NOČ SPREGOVORI	39
ANTICIKLONALNA PROGNOZA.....	39
VENEC POLJSKEGA CVETJA.....	42
KLIC V SILI.....	48
SLADKOR.....	50
ANGELSKA ČETRRT.....	51
TIHA MELODIJA VIOLINE.....	53
AKTUALNO	65
ISKROSKOP.....	65
SMEH NI GREH.....	72

UVODNIK

Nekateri sanjajo čudne sanje, drugi razglabljujejo o referendumu in tako dalje. In mi? Mi smo polni delovnega zanosa pripravili Iskre, katerih izvod leži na mizi (ali na kolenih med šolsko malico, na klopi med poukom biologije ...) pred vami. Pravijo, da so stvari, narejene v naglici, nedokončane, nepopolne ali celo slabo izdelane, kar pa za to številko, izdano skorajda v rekordnem času, nikakor ne velja. Jasno, uredniški odbor Isker si je v tem šolskem letu nabral kar precej novinarskih izkušenj (in tudi sivih las že pri sedemnajstih) in presenetljivo dobrih člankov dijakov naše šole

Uredništvo

37.014.77

ISKRE

Iskre

inv.št.:K /

17213

šolsko glasilo

KDOR NE SKAČE NI SLOVENC

DOSP 2001 VIPAVA

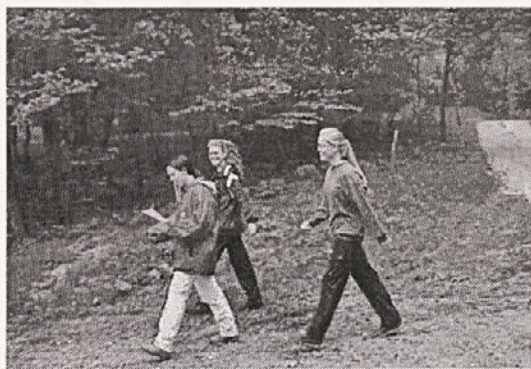
Letošnji DOSP je bil že kar 29. zapovrstjo, organizirala pa ga je Škofijska gimnazija Vipava. Vsekakor mislimo, da je bil trud organizatorjev poplačan, saj je prireditev lepo potekla. Pri realizaciji smo pomagali vsi dijaki, saj nas ni ravno veliko. Sprejeli smo precej gostov iz dvanajstih srednjih šol, ki so sodelovali na športnih tekmovanjih, na likovnem ali literarnem natečaju ali na tribunah kot navijači. Ker nismo organizirali toliko športnih tekmovanj, kot je bilo prejšnja leta v navadi, je bil letošnji DOSP nekaj novega. Bil je pohvaljen za domiselnost iger brez meja, ki so bile letošnja novost.

Ker je bilo o samem DOSP-u povedanega že veliko (tudi v biltenu, ki je izšel ob tej priložnosti), smo se odločili, da objavimo le končno skupno razvrstitev šol.

KONČNA RAZVRSTITEV

1. mesto: TRST 1
2. mesto: Škofijska gimnazija Vipava
3. mesto: Srednja Šola Postojna
4. mesto: TRST 2
5. mesto: Gimnazija Gian Rinaldo Carli Koper
6. mesto: Srednja šola Veno Pilon Ajdovščina
7. mesto: Gimnazija Jurija Vege Idrija
8. mesto: Gimnazija Tolmin
9. mesto: Srednja šola Nova Gorica
10. mesto: Gimnazija Koper
11. mesto: združene šole GORICA
12. mesto: Srednja šola Srečko Kosovel Sežana

NAŠA POMLAD

(revija otroških in mladinskih pevskih zborov)

Kot vsako leto se je naš pevski zbor tudi letos udeležil revije otroških in mladinskih pevskih zborov. Prireditev je potekala 22. 5. 2001 v Domu kulture Ajdovščina. Kot zadnji smo se predstavili s pesmimi Večerni ave, Nocoj se mi je sanjalo, Odi et amo in Kolo. Čeprav nas je na odru dušilo od slabega zraka, smo se vseeno smehljali in izpeljali nastop do konca. Očitno smo se dobro odrezali, saj so nas nato povabili še na istoimensko revijo v Idrijo, ki je potekala 31. 5. 2001 na tamkajšnji osnovni šoli. Tudi tam smo se izkazali – menda še bolje kot v Ajdovščini.

Pod vodstvom naše zborovodkinje Loredane Sajovic bomo sodelovali tudi na letošnji zaključni prireditvi in tako s pesmijo zaključili tudi to šolsko leto.

GOGOLJEVA ŽENITEV

Opečnata stavba Primorskega dramskega gledališča v Novi Gorici nas je v sredo, 18.4.2001, ovita v megleni mrak pričakala s komedijo Ženitev, avtorja Nikolaja Vasilijeviča Gogolja. Glede na to, da je ta gledališka igra prišla izpod peresa ruskega pisca, moram priznati, da sem v njeno smešnost in zabavnost zelo močno dvomil. Skoraj vsako rusko delo, ki ga poznam, spremlja neka meglica morečnosti, pa čeprav gre za delo ali za položaj v določenem delu, ki bi sam po sebi moral vsebovati dobršno mero humorja. Ob priklanjanju sodelujočih ob koncu predstave in dokaj bučnem zaključnem aplavzu občinstva in pa sem bil, kar se tiče vsebine igre, nemalo (prijetno) presenečen.

Po mojem mnenju je podajanje vsebine precej dolgočasno početje tako za pisca, kakor tudi za bralca, zato s tem ne bom umetno podaljševal svojega videnja dotične igre. Poleg tega je že naslov te veseloigre dovolj zgovoren, da razkrije dovolj velik del vsebine izjemno dobro izvedene uprizoritve. Ampak izvedbi bom pel hvalo kasneje. Zdaj bo še najbolje, če naravnost razkrijem tisto, kar mi je šinilo v oči v trenutku, ko sem poln skeptičnega nemira sedel na svoj sedež, oblečen v lično in trpežno blago. To je bila scena, ki je naravnost fantastično ponazarjala

kraj dogajanja – Rusijo v ?? stoletju. Po mojem mnenju je še najbolj izpadla ponazoritev padajočega snega, ki nas je predvsem na začetku pripravila do tega, da smo se z mislimi preselili v deželo, takrat še pod vladarskim žezlom carjev. Sneženje pa nikakor ni bila edina močna točka scene kot take. Omeniti moram še izvrstni prikaz salona neke meščanske družine, kjer se pravzaprav odvije velika večina komedije z velikim "K". In že smo pri vprašanju humorja, ki je tu vsekakor prisoten v veliki meri. Že izredno duhovito poigravanje z zvenečimi ruskimi priimki mi je bilo dokaz, da so bili moji predsodki o humornih sposobnostih Rusov povsem odveč. Glavni liki seveda nosijo krono številnih situacijskih in besednih odlomkov, polnih samosvoje šaljivosti, ki zvabijo iskren nasmeh, če ne celo sproščen smeh, še tako zagrenjenemu gledalcu.

Zdaj pa k izvedbi. Že po tem, da sem temu pomembnemu elementu gledaliških iger namenil nov odstavek, si lahko mislite, da se je tu skrivala definitivno najmočnejša točka predstave. Čeprav je na izvedbo do neke mere vplivala odlična in prepričljiva kostumografija, je tu vseeno imela največjo zaslugo talentiranost in izvežbanost igralcev (Radoš Bolčina je spet pokazal svoje igralske nagone v zavidljivih razsežnostih). Ostri, pokončni, odločni, odsekani in zelo prizemljeni slog

ruskega karakterja je bil v tako blesteči interpretaciji dela kot je bila ta predstavljen zelo jasno. Z vpadljivim ter izvrstno izvedenim odlomkom z monologom v ruščini je igra še pridobila na živosti ruskega temperamenta. Vsi igralci so karakter svojega lika obvladali do potankosti in za nobenega izmed njih ne bi mogli trditi, da je bil premalo prepričljiv ali da se je premalo vživel v igranje.

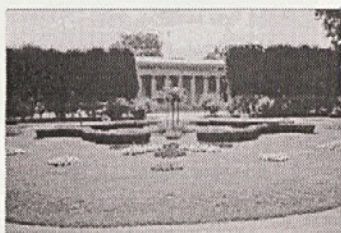
Drznost, prepričljivost, humornost so besede, ki najboljše označijo tako dramsko delo Ženitev, kakor tudi izvedbo le-tega. Vsak človek, stoječ z obema nogama trdno na tleh, bi se sedaj pritožil nad pomanjkanjem graj in slabih strani predstave. Pritožbe glede tega bi bile nepotrebne, kajti po mojem skromnem mnenju slabih strani ni. Zakaj bi nergali, če je smetana na trinadstropni poročni torti ravno prav sladka? Zakaj ne bi za en sam večer raje smuknili v poškrobljeno srajco in črn frak ter kot svat uživali v bogati in čarobni Ženitvi?

Simon Černe, 2.b

KREMNE REZINE IN DUNAJSKI ZREZKI

Kaj je na Dunaju tako posebnega, da vedno znova privlači nepopisno število množic?

So mar to čudovite cvetlične gredice? Da Dunaj je res raj za botanike. Nad videnim pa smo lahko navdušeni tudi navadni smrtniki.

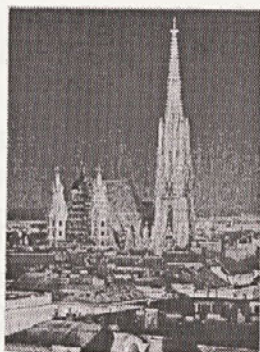
Na Dunaju je poskrbljeno za vse: kulturo, rekreacijo, izobraževanje, jedajo in pijačo ...

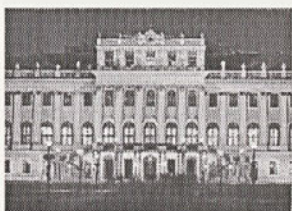
Lahko počnete (skoraj) vse, kar vam srce poželi. Če želite lahko tudi zaplešete in to kar na ulici ob spremljavi pouličnih lajnarjev.

Sledi informacija za »zgodovinske manjake« : edini Habsburžanski vladar, ki je nosil hlače je bila ženska. Govora je seveda o Mariji Tereziji, ki velja za eno najvplivnejših žena v svetovni zgodovini (Girl power!!!).

Zgleden kristjan (sploh pa dijak škofijske gimnazije) in vsak ki kaj da na kulturo, si mora na Dunaju definitivno ogledati Stephansdom (katedralo Sv. Stefana), ki ni le gotoka mojstrovina, ampak tudi eden izmed najlepših poklonov v čast Bogu.

Schönbrunn je skozi oči nepopoljšljivih romantikov najlepša točka na Dunaju (prav zares je »schön«). Če se ta dvorec ponaša z zavidljivo izdelanim vodnjakom, pa za njim prav nič ne zaostaja palača Belveder s svojo fontano.

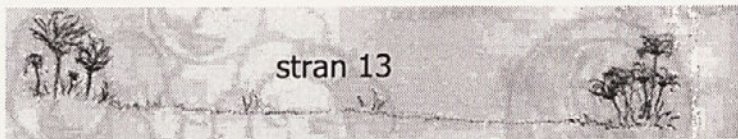

Na začetku smo postavili vprašanje kaj je najlepše na Dunaju? Seveda smo to mi. Sedaj, ko smo se v vsej veličini vrnili domov je Dunaj izgubil svoj sijaj. Zato ne obiskujte Dunaja. Pridite raje v Vipavo na Goriško 29. Ne bo vam žal!

ŠKOFIJCJI PLEŠEJO KOLO

"Ura je pet in trideset minut. Na vrsti so jutranja poročila ..." To so bile besede, ki so zdramile moj spanec. Novogoričani so v tem času svoje prekinjeno dremanje že sladko nadaljevali na avtobusu, Postojnčani pa smo se jim pridružili nekoliko kasneje. Avtobus je (kot ponavadi) imel zamudo, vendar nam čakanje ni pokvarilo dobrega razpoloženja. Polni pričakovanj nad novim dnevom smo se zagreblji za prosta mesta na avtobusu in potovanje se je začelo.

Da bi nam bilo vreme naklonjeno, ter da bi srečno prispeli v Belo krajino, smo zjutraj opravili molitev. Profesorji so se na svoje sedeže tako trdno pripeli, da je moral vsak izmed dijakov sam priti do njih in se predstaviti; šele potem so na seznamu s kljukico potrdili prisotnost. Že smo prevozili ljubljansko obvoznico in na postajališču Barje napravili svoj prvi postanek. Profesor Grahor je medtem bodočim arhitektom dal nekaj nasvetov o lokacijah veleblagovnic, v nadaljevanju poti pa nas je zasul z geografskimi podatki o Suhi krajini, Beli krajini, reki Kolpi, reki Krki ... Peljali smo se skozi rojstna kraja Josipa Jurčiča ter Otona Župančiča. Krajinski park Lahinja je najbolj lačnim dal možnost potešitve svojih potreb. Prijazna domačinka nam je predstavila

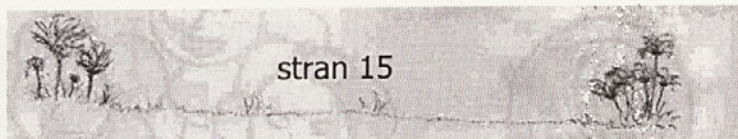
najznačilnejše rastline, zgodovino ter anekdote o bližnji cerkvi. Več časa smo namenili ogledu mлина, kjer smo bili prisotni pri mletju koruze. Čakal nas je še težji del - pohod čez polje. Tistim, ki so imeli primerno obutev, to ni predstavljalo težav, modernejši vijolični čevlji pa so po prehojenih prvih metrih nekoliko spremenili svojo podobo. Izmučeni smo se napotili k dragatuški osnovni šoli, kjer nam je folklorna skupina zaplesala belokranjsko kolo. Gledalci smo s ploskanjem svoje zadovoljstvo pokazali tudi plesni skupini. Navdušeni smo bili nad že nekoliko staro, a znano pesmijo, Marina. Ta je profesorici italijanskega jezika podarila širok nasmešek na ustih. Za priboljšek so nas postregli s pogačo, sladokuscem pa so se sanje izpolnile v Adlešičih, kjer nam je čebelar na mizo postavil skledo medu ter slastne piškote. Profesor matematike nam je, ko smo zapustili Lahinjo, zagotovil, da smo prehodili že 90 odstotkov poti. A tudi najboljši matematiki se kdaj zmotijo. V Adlešičih nas je namreč izmučil še hrib, po katerem je vodila pot do domačije Cvitkovič. Toda naša hoja je bila nagrajena, saj smo spoznali izdelavo domačega platna in videli tipične belokranjske pisanice (ki so črne, rdeče ter bele barve). Zaradi utrujenosti je marsikdo izrekel kakšno kletvico, zato smo se brž odpeljali v Metliko do Rosalnic, kjer smo obiskali Tri fare. Nato smo se odpravili še do svetega hrama, kjer smo se

seznanili s katolištvom vzhodnega obreda. In dočakali smo tako imenovani prosti čas. Nekateri so se udeležili svete maše, drugi pa pohajanja po Metliki.

Začutili smo domotožje in se odpravili nazaj na Primorsko. Ljubljanski kolegi so nas na avtocestnem postajališču zapustili, nas pa je čakala še precejšna kilometrina. Na poti smo pridobljeno znanje dokazovali v igri »Lepo je biti Belokranjec«, domov pa smo prinesli cel žakelj dinarskih pozdravčkov.

Alma Suzana Luskovec

2. b, ŠGV

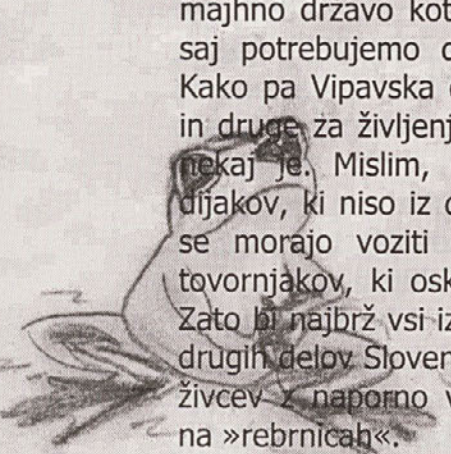

AVTOCESTA ALI MLAKE?

Nekaj časa nazaj se je gospa Breščakova odločila, da bo dijakom in profesorjem na ŠGV prikazala nekaj »zanimivosti«, ki nam jih je podarila mati narava. Vsi dijaki smo se zbrali v avditoriju, kjer je potekla predstavitev ene izmed mlak v Vipavski dolini, ki bo kmalu izgubila svojo identiteto. Z njo bo hkrati odšlo vse rastlinstvo in živalstvo, ki se je na tem ozemlju naselilo. Imeli smo možnost spoznati cvetove mnogih rož in trav, ter nekaj dreves pa se nekaj žab, ki so odložile v mlakah svoje potomstvo in se bodo baje čez nekaj časa vrnile.

Odziv dijakov ni bil pričakovan, ampak kljub vsemu trudu gospe biologinje in njenega sodelavca, se nas je večina strinja z izgradnjo avtoceste, ker mislimo, da bomo imeli več koristi, kot če bi pustili mlake take kot so sedaj.

Že dalj časa poteka projekt gradnje avtoceste in zdi se, da ga ne bodo umaknili, dokler gradnja ne bo končana. Zato so vsa prizadevanja biologov in drugih okoljevarstvenikov odveč, saj je v Sloveniji za okolje dobro poskrbljeno in bo uničenje mlak ena izmed stvari, ki nam bodo kvečjemu koristile. Pomembna je pripomba, da imajo mlake samo dve možnosti – ali za vedno izginejo ali pa se še bolj razširijo. Odločitev je

sedaj na arhitektih. Ohranitev mlak je za tako majhno državo kot je naša manj pomembna, saj potrebujemo dobro prometno povezavo. Kako pa Vipavska dolina dobiva prehrabne in druge za življenje potrebne surovine. In še nekaj je. Mislim, da je na naši šoli precej dijakov, ki niso iz doline in njene okolice zato se morajo voziti po cesti, ki pa je polna tovornjakov, ki oskrbujejo dolino ali obratno. Zato bi najbrž vsi iz doline včasih radi prišli do drugih delov Slovenije v miru in ne prej izgubili živcev z naporno vožnjo po magistralni cesti na »rebrnicah«.

Dijaki bi bili radi nevtralni toda naše mišljenje nam tega ne dopušča, zato upamo, da bo avtocesta čimprej zgrajena in se bomo po njej nemoteno vozili in v vožnji v prelepo Vipavsko dolino uživali.

ŠTAFETA ZNANJA

(Tekmovanja v šolskem letu 200/2001)

LITERARNA TEKMOVANJA:

Marko Rijavec (4. letnik) je dosegel 1. mesto na literarnem natečaju, na regijskem tekmovanju Evropa v šoli 2001.

Mojca Mihelj (4. letnik) je osvojila 1. mesto na literarnem natečaju DOSP-a 2001.

Mateja Doles (3. letnik) je osvojila posebno nagrado na literarnem natečaju Glas ženske.

Na kvizu o Prešernu v Kopru so dijakinje Vanja Kovač (2. letnik), Andreja Drešček (2. letnik), Mateja Doles (3. letnik) in Jana Komel (3. letnik) zmagale.

ŠPORTNA TEKMOVANJA:

1. LETNIK:

Jan Koren je dosegel 3. mesto na ekipnem področnem tekmovanju v atletiki.

Jani Paškvan je osvojil prvo mesto na štafeti 4×100 metrov na področnem posamičnem in ekipnem prvenstvu.

Jernej Kranjc je osvojil 1. mesto na področnem posamičnem in ekipnem prvenstvu štafete 4×100 metrov, prišel je na 3. mesto na posamičnem posamičnem in ekipnem prvenstvu v teku na 400 metrov, na državnem prvenstvu v štafeti 4×100 metrov je svoj nastop zaključil na 5. mestu in dosegel 15.

mesto na državnem posamičnem prvenstvu v teku 400 metrov.

Jernej Malik je na področnem posamičnem prvenstvu v štafeti 4×100 metrov pristal na 3. mestu.

2. LETNIK:

Blaž Petrič je v skoku v višino na posamičnem področnem tekmovanju doskočil na tretjo zmagovalno stopničko.

Jurij Gregorc je na posamičnem področnem tekmovanju premagal vse tekmece in osvojil 1. mesto, na državnem prvenstvu v isti disciplini je dosegel 10. mesto.

Tomaž Velikonja se lahko pohvali s 3. mestom na področnem posamičnem prvenstvu v štafeti 4×100 metrov.

Tadeja Birska je na področnem posamičnem prvenstvu štafete 4 × 100 metrov dosegla 3. mesto ter v isti disciplini na državnem tekmovanju pristala na 16. mestu.

Borut Žgavc je stal na najvišji zmagovalni stopnički na področnem tekmovanju v štafeti 4×100 metrov, dosegel 3. mesto na področnem posamičnem tekmovanju v teku na 100 metrov ter 5. mesto na državnem tekmovanju iz štafete 4×100 metrov

Matjaž Tratnik se je uvrstil na 3. mesto na ekipnem področnem prvenstvu v atletiki.

Marko Trošt si je na ekipnem področnem prvenstvu v atletiki prislužil 3. mesto.

Nina Vrabec je zasedla 16. mesto na državnem tekmovanju v štafeti 4×100 metrov.

Nejc Puc je na področnem posamičnem tekmovanju v skoku v daljino odrinil z vso silo in pristal na 2. mestu.

3. LETNIK:

Andrej Černigoj se je pretolkel do 3. mesta na ekipnem področnem tekmovanju v atletiki

Aleš Krečič je dosegel 3. mesto na ekipnem področnem tekmovanju iz atletike.

Minka Gortnar je zasedla 1. mesto na področnem posamičnem tekmovanju v teku na 400 m , v isti disciplini pa je v državnem merilu dosegla 5. mesto. V štafeti 4×100 metrov je na področnem posamičnem tekmovanju osvojila 3. mesto, na državnem prvenstvu v isti disciplini pa je dosegla 16. mesto.

Aleš Košir je na področnem tekmovanju iz štafete 4 × 100 metrov dosegel 1. mesto, 1. mesto mu je pripadlo še na področno posamičnem tekmovanju v teku na 100 metrov, 2. mesto je zasedel v na področnem ekipnem prvenstvu v teku na 100 metrov, 5. mesto na državnem prvenstvu v štafeti 4 × 100 metrov ter 7. mesto na državnem prvenstvu v teku na 100 metrov. Na državnem tekmovanju mu je v štafeti na 4×100 metrov pripadlo 5. mesto.

Janez Praček je tekmoval v štafeti na 4 × 100 metrov - na področnem posamičnem

tekmovanju je zasedel 3.mesto, na državnem pa 5. mesto.

Urška Birska je zavzela 3. mesto na področnem tekmovanju v štafeti na 4×100 metrov.

Kristina Ferjančič je pristala na 20. mestu na državnem posamičnem tekmovanju v skoku v višino.

4. LETNIK:

Luka Boltar je čast najstarejših (in najbolj izkušenih) dijakov naše šole ubranil s tretjim mestom na ekipnem področnem tekmovanju v atletiki, Boštjan Lukančič pa se je ravno tako izkazal: bil je na 3. mestu na ekipnem področnem prvenstvu v skoku v višino.

Pozabiti pa ne gre še enega dosežka na področju športa. Na prireditvi DOSP je na igrah brez meja ekipa ŠGV, ki so jo sestavljali Tomaž Velikonja, Minka Gortnar, Tadeja Birska, Borut Žgavc ter Marko Trošt, v skupnem točkovanju dosegla drugo mesto. Bravo naši!

MISLIM, TOREJ SEM!

KEMIJA: Marina Vidmar (2. letnik) je na državnem tekmovanju iz kemije osvojila zlato plaketo, Jasna Rodman (2. letnik) srebrno, Benjamin Tomažič (1. letnik) pa bronasto plaketo.

FIZIKA: Na regijskem tekmovanju v Novi Gorici so bronasto priznanje osvojili naslednji dijaki:

Vanja Kovač (2. letnik), Andreja Vendramin (2. letnik), Anka Ilc (3. letnik), Bor Harej (3. letnik), David Koren (4. letnik) in Marko Ušaj (4. letnik). Matevž Česnik (3. letnik) pa je osvojil srebrno priznanje in se tudi uvrstil na državno tekmovanje. Tam je dosegel 15. mesto, kar je pomenilo srebrno priznanje in pohvalo.

LOGIKA: Vanja Kovač (2. letnik) je osvojila 6. mesto, Anka Ilc (3. letnik) pa 5. mesto.

MATEMATIKA: Anka Ilc (3. letnik) je osvojila 5. mesto, Bor Harej (3. letnik) 10. mesto, Jasna Rodman (2. letnik) pa 12. mesto.

CANKARJEVO PRIZNANJE: Srebrno Cankarjevo priznanje so osvojile: Andreja Drešček (2. letnik), Vanja Kovač (2. letnik) in Katarina Fatur (1. letnik). Bronasta priznanja pa so osvojili Tamara Bandelj (1. letnik), Jasmina Kraighel (1. letnik), Dolores Lipušček (1. letnik), Helena Rebek (1. letnik) in Urška Čuk (1. letnik).

ANGLEŠKI JEZIK: Na regijskem tekmovanju je Luka Kuštrin (3. letnik) dosegel 3. mesto, Minka Gortnar (3. letnik) in Anka Ilc (3. letnik) 8. mesto, Marjeta Babič (3. letnik) pa 14. mesto. Na državno tekmovanje se je uvrstil Luka Kuštrin in dosegel 9. mesto.

ANGLEŠKA BRALNA ZNAČKA: Priznanje s knjižno nagrado so osvojile: Katarina Fatur (1. letnik), Marina Vidmar (2. letnik), Jasna Rodman (2. letnik) in Vanja Kovač (2. letnik). Priznanje so dobili:

iz 1. letnika: Domen Ožbot, Tadej Možina, Maša Babič, Urška Čuk, Tamara Bandelj, Jakoba Šraml in Denis Pavliha.

iz 2. letnika pa: Andreja Drešček, Tanja Vovk, Kristjan Cizara, Urška Ilc, Brigita Habjan, Veronika Rupnik, Meta Novak, Andreja Vendramin in Tanja Troha.

ITALIJANSKI JEZIK: Na državnem tekmovanju so tekmovali dijaki 3. letnika. Zlata priznanja so osvojili: Luka Kuštrin (1. mesto), Urša Kralj (3. mesto), Marko Premrl (8. mesto) in Andrej Vončina (10. mesto).

SREČANJE RAZISKOVALCEV NOVEJŠE SLOVENSKE ZGODOVINE: Dijakinje 2. letnika: Andreja Vendramin, Tadeja Birska in Urška Ilc so prejele priznanje za sodelovanje, dijakinji Mateja Marinič (2. letnik) in Brigita Habjan (2. letnik) pa sta osvojili posebno nagrado. V Nemčijo na seminar Eurostory potuje Mateja Marinič.

(NE)UPORABNI POČITNIŠKI NASVETI NA RADIJSKIH VALOVIH

Zadnja oddaja, ki smo jo v tem šolskem letu pripravili, je govorila o počitnicah. Ta rajška beseda je dodobra ogrela tri goste: "nadpovprečno inteligentno" brucko Marino, izkušenega svetovnega popotnika Maksimilijana in gostobesedno Mariuccio - agentko iz turistične agencije Iter facere d.o.o. Še dobro, da je bil v studiju spiker, ki je tri vesele prišleke vsake toliko časa ohladil.

Kdor v lepem, sončnem majskem popoldnevu ni uspel prisluhniti tej res fantastični oddaji, je sedaj lahko upravičeno potrft. Ne le, da je bila oddaja duhovita, izvirna in popestrena z odlično glasbo, izjemoma je bila tudi poučna. Naj bo dovolj hvaljenja. Zamujenega vam žal ne

KAJ VZETI V POPOTNO MALHO?

Ko se odpravljamo na pot, imamo najbrž vsi težave s pripravljanjem stvari. Kaj vzeti in česa ne? Vse, kar se nam zdi uporabno, je preprosto nemogoče vzeti s sabo. Količina prtljage, ki jo nameravamo vzeti s sabo, je odvisna od prevoznega sredstva, ki ga na potovanju nameravamo uporabiti, kraja, kamor se odpravljamo, podnebnih razmer, letnega časa, načrtovanih dejavnosti, načina potovanja, osebnih potreb in od tega ali potujemo kot turisti ali kot samostojni popotniki. Stvari moramo izbrati z razmislekom; bolje je, da se ob vrnitvi v nahrbtniku znajde kak poseben spominček,

moremo v celoti nadomestiti, lahko pa vseeno poskusimo. Že vnaprej vas opozarjamo, da bo vse napisano le medla senca prave oddaje.

Po uvodnih govoričenjih je gospod Maksimilijan začel s svojimi prigodami. Veliko je imel povedati o Afriki. Sredi Tunizije se je pri približno 50 °C spopadel z obupno trmasto kamelo ...

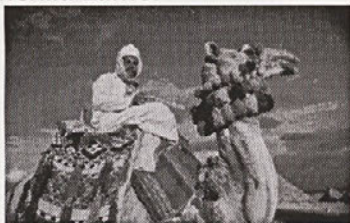
»Z družino smo se podali na safari in ker nismo imeli denarja za džipe smo pri spretnih arabskih trgovcih zbarantali vsak svojo kamelico. Ampak za malo denarja je malo muzike in tako tudi moja kamelica ni naredila več kot za liter bencina poti. Ko je bila ostala skupina že kilometer pred mano, se je moja kamela odločila, da ne gre več naprej, ampak da si zasluži počitek. Skupina je že izginjala izpred

kot pa odvečen pulover, kavbojke, večerna obleka ali plesni čevlji. Najprej je treba seveda izbrati primerno torbo ali bolje nahrbtnik, če bomo veliko pešali. Za krajša potepanja je dobro imeti še manjši nahrbtnik ali torbo, ki pride prav tudi za kabinsko prtljago, če potujemo z letalom. Kaj torej vzeti?

Ne pozabimo kape – za zimske razmere take, ki ščiti pred mrazom, če se nam obeta močno sonce, pa take, ki ščiti pred njim.

Za zimske razmere so topla oblačila nujna, poleg nepremočljive vetrovke nam prideta prav pelerina in manjši zložljiv dežnik, med osnovno izbiro sodijo sandali in lahko popotni čevlji, dokumenti: osebna izkaznica, potni list, vozovnica, zavarovalna polica, zdravstvena

obzorja, moja kamela pa je mirno sedela in prežvekovala šope trave in se sploh ni zmenila zame.

Ostal sem sam sredi peska in bližajoče noči. Postajal sem živčen in nemiren. Kamelo sem začel sprva nagovarjati, spodbujati, trepljati, ko pa so bili moji živci že pri koncu sem jo začel kar pahati, brcati, vleči ... a vse zaman. Kar pa je bilo še najhuje, ostala skupina sploh ni opazila, da me ni. V nesreči človek res spozna pravega prijatelja.«

A to še zdaleč ni bilo vse ... »Naslednji dan, ne bodi ga treba, še vedno ves izmučen od tiste vražje kamele, sem doživel še peščeni vihar. Stiskali smo se pod šotori Beduinov, pokriti z umazanimi rjuhami, ki pa niso kaj dosti pomagale, saj smo se zjutraj zbudili polni peska. Imeli smo

izkaznica, knjižica o obveznem cepljenju, popustniška izkaznica, mednarodno vozniško dovoljenje ..., Popotna lekarna: zdravila proti bolečinam, sredstva proti driski, sredstva proti potovalni bolezni, zaščita pred komarji, mazilo za blaženje pikov žuželk, mazilo za zaščito pred sončnimi opeklinami, sredstva proti glivicam, multivitaminske tablete, sterilna gaza, povoji, obliži,

škarjice, termometer, rezervna očala ali leče in zdravila, ki jih že sicer uporabljamo, oprema za kempiranje in prenočevanje: spalna vreča, ležalna podlaga, lahek šotor,

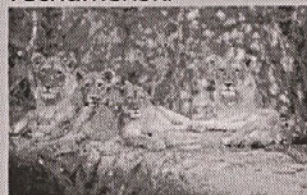
ga povsod: v ustih, laseh, ušesih, med prsti, v nogavicah ... celo v spodnjicah. Ker smo bili že tako ali tako polni peska, smo se odločili, da se še malo pozabavamo. Stekli smo v toplo puščavsko jutro in se začeli brezskrbno obsipavati s peskom. Ko v tretje zagrabim polno dlan peska, nenadoma začutim, da se v njej nekaj premika. Prestrašen jo spustim, nakar ogorčeno zagledam, da iz peska prileze smrtonosen škorpion.»

Tako neodgovorno ravnanje je zbudilo nekaj zasmehovanja pri Mariucci, ki je takoj pričela ubogim poslušalcem zasipati ušesa s kopico popotnih informacij. A ženska ne bi bila ženska, če ne bi nasprotnega dela populacije zbadala in izzivala (ni sicer prišlo do viteških bojev, bilo pa je kar precej besednih dvobojev). Najpresenetljivejši pa je bil konec; Marina je zrecitirala Pavčkovo pesem Popotnik, oddajo pa je zaokrožil spiker z nekaj presunljivimi mislimi. In tako se je oddaja zaključila dokaj poduhovljeno.

kuhalni pribor.

Ne pozabite še na naslednje stvari: pripomočke za osebno higieno, popotniške vodnike, zemljevide, po potrebi manjši slovar, sončna očala z UV filtrom, svetilko, zapestno uro, večnamenski

švicarski nož, mini šivalni pribor, polivinil vrečke za zumazano perilo in mokra oblačila, vrvce, ker pridejo povsod prav, mobilni telefon in seznam telefonskih števil, naslovov,

Sedaj vidite, kaj vse ste zamudili. Vzemite na znanje za drugič, naše oddaje so sijajne. No morda pa vas obtožujemo po krivici. Morda ste našo oddajo poslušali in ste seveda še zdaj fascinirani nad slišanim.

elektronskih naslovov in drugih pomembnih podatkov.

RAZPIS ZA SEMINARSKE

Na naš lov za najboljšo seminarsko nalogo ni bilo ravno najboljšega odziva.

Do prvega datuma smo prejeli eno samo seminarsko nalogo - Jane Puc: DROGE (letnik 2. b).

Tudi po ponovnem pozivu niste odreagirali nič bolj zagreto. Dobili smo še eno seminarsko nalogo treh avtorjev: Rijavec, Trošt, Vodopivec: GOVORICA TELESA (letnik 2. a).

Obe seminarski nalogi sta bili odlično zasnovani in tudi strokovno izjemno dodelani. Odločili smo se, da OBE SEMINARSKI NALOGI ZASLUŽITA častno PRVO MESTO, še posebej pa bi pohvalili Jano Puc, ki je prva postavila na ogled svoje delo. Vaš trud bo seveda poplačan (NAGRADO PREJMETE PO DOGOVORU). Čestitamo!

A naj nadaljujem s kritiko! Ne moremo se potolažiti in zelo smo razočarani. Vaša ignoranca najverjetneje izvira iz apatičnosti. Zelo žalostni, a kar preveč resnični so namigi, da je večina današnje mladine (vključno z dijaki naše šole) apatična. To je bilo le še eno izmed dejanj, ki potrjujejo to (že skoraj) dejstvo. Prosim Vas, da to trditev ovržete z dejanji, ki bodo v prid nam mladim, ki smo bodočnost človeštva! Dokažite da se motimo in z veseljem bomo vzeli nazaj vse besede.

ŠE ZADNJE LETO NA ŠOLI

(intervju z nekaj maturanti)

BRIGITA: *Kaj je najlepšega pri tem, da si maturant?*

LEON: Najlepše pri tem je to, da ti profesorji ne »težijo« – svoboden kot ptica.

BOŠTJAN: Najlepše je to, da te nihče ne moti.

BRIGITA: *Kako je bilo na maturantskem plesu?*

Kako so se na povabilo odzvali profesorji? Je bilo težko dobiti sponzorje?

BOŠTJAN: Na maturantskem je bilo zelo doživeto, veselo. Na začetku živčno, ob koncu pa utrujeno. Profesorji so se še kar v redu odzvali, razen nekaterih izjem. Sponzorjev pa

tudi ni težko dobiti, če so v razredu aktivni ljudje.

LEON: Na »maturancu« je bilo »zakon«. Jaz nisem zbiral sponzorjev, zato ne vem, kako je šlo. Profesorji pa so se udeležili v še kar velikem številu. Tisti, ki niso prišli, pa so poslali opravičilo.

BRIGITA: *Ali razmišljate o maturantskem izletu?*

LEON: Ne.

BOŠTJAN. Da, mogoče teden na morju.

BRIGITA: *Ali matura še vedno pomeni nek zrelostni izpit?*

LEON: Zame osebno ne.

BOŠTJAN: Da, »itak«.

BRIGITA: *So strašnja pred maturo upravičena? Je matura res tako težka?*

BOŠTJAN: Odvisno, kako maturo jemlješ. Odvisno od testov.

LEON: Kar lahko povem, je to, kar smo pisali. Odvisno je, kakšen test dobiš – nekateri so težki, spet drugi lahki. Odvisno.

BRIGITA: *Kako si zadovoljen z delom profesorjev – so te dobro pripravili na maturo? Kolikšno vlogo sploh ima profesor pri končnem uspehu na maturi - kaj je pomembneje: odličen profesor ali zainteresiran vedoželjen dijak?*

BOŠTJAN: Profesorji, ki pripravijo dijaka do tega, da je zainteresiran in vedoželjen.

LEON: Da, zelo sem zadovoljen. Mislim, da sta oba pomembna – profesor, kako dobro in na kakšen način ti poda snov in seveda dijak, če ga ta snov zanima.

BRIGITA: Kaj ti bo po opravljeni maturi najbolj ostalo v spominu?

LEON: Najbolj mi bo ostala v spominu družba in šola kot ustanova – udeleženci in tisto, kar ponuja.

BOŠTJAN: Utrip življenja v ŠGV in dijaškem domu.

BRIGITA: Si še vedno prepričan, da si za maturo izbral prave predmete?

LEON: Da, vsekakor.

BOŠTJAN: Da.

Z Boštjanom Štolfo in Leonom Staretom se je pogovarjala Brigita Habjan.

La fête za maturantski planet

V nebu nad vrhovi
je mir
in med lesovi
že nikjer
diha več ni;
žgolenje ptic je zaspalo.
Čakaj le, kmalo
spal boš še ti.

(J.W. Goethe)

Dragi moj Goethe, vsaka ti čast! Ej, kaj takega že dolgo nisem bral, pa sem prebrodil ves svet trivialne literature, poslušal francoske eksemple in se dušil v dekadenci. A nihče ni popoln, tudi ti ne. Če bi bil z nami, maturanti ŠGV, 27. aprila A.D. 2001, bi se tvoja prelepa pesmica končala prav drugače (če bi se sploh). Recimo, da improviziram in rečem ... takole:
Čakaj le, kmalo
zaplesal boš ti,
vrtel boš četvorko,
da sonce se zbudi.

Alea iacta est. Že na začetku leta. Ah ... predolgi so dnevi, prekratke noči, da bi se vam ta zgodba razpletla pred očmi ... zato kar na kratko. Jeseni smo MATURANTJE rekali, da se pač moramo naučiti par korakov sem pa tja, če hočemo pred maturo pridelati svoj *corpus delicti* za poznejše rodove. "Dej ga no lom't,"

so vpili profesorji, pa vendar smo se izkazali za kar dobre organizatorje in še boljše "sukalce" na vročem vogrskem parketu. Uboga podlaga je komaj vzdržala, kajti na njej je potekal "*ne boj, mesarsko klanje*" za vsak nanometer plesnega prostora. In ker je bila matura že blizu (a ne še tako zelo) smo upoštevali starega Vodnika (po načelu: *leniga čaka stergan rokav, palca beraška, prazen bokal*) in se spustili v boj za prodajo srečk, s katerimi se spleča kaj izgubljenega priigrati nazaj (beri: denar). No, gospod Vinko in kompanija so poskrbeli, da torte nismo vrgli stran - da je končala v zadovoljnih želodcih, ki so se hoteli že skoraj odpoditi po avtocesti. Opa ... pustimo zdaj sintetično in skočimo še malo na analitično zgodbo našega preljubega feljtonskega pripetljaja.

Popoldne, ko se je še vsa Vipavska dolina cvrla v soncu, smo že koprnili po bolečih prstih na nogah (oh, oprosti, tega koraka ne poznam ...) in se dokaj solidno odrezali na lokalnem izboru za miss in mistra živčnosti. Na srečo nas je hladila vogrška klima in prijazni zvoki skupine Trubadur, ki je s svojim ubranim igranjem skozi ves večer prepričala celo skeptično prof. Suzano Kugonič - glavno na sploh (za morebitne pripombe ali naročila za skupino se obrnite name osebno ali pa pustite svoj telefon v režiji). Potem se je začelo. Blesteli smo! (haha) Yes ... Meine dammen und herren: najprej predstavitev, nato kronološko sledijo gaudeamus, četvorka, angleški in dunajski valček, fokstrot, cha-cha-cha in swing. Večerja, da ne govorimo. Vse smo začinili z multimedijško predstavitvijo dijakov in profesorjev, ki nas je vse spravila v smeh, za pripravo katerega pa sta imela levji delež Leon in Aljaž, ki sta tudi urejala vso kibernetično šaro. Profesorje smo domov pospremili s pesmico - za vsakega eno - da nas ne bi še tako hitro pozabili. Starši so bili v glavnem zadovoljni, drugi, upam, tudi. Sledi še malo romantike ...

Med zasanjanim plesom v ritmih čarobne glasbe smo se potopili v neskončno *ekstazo - ekstazo veselja*. Jadrili smo med *zlatimi stolpovi Evrope* in nismo bili več v dvajsetih, ampak v 500 milijonih milijardah not, ki so

gomazele po ušesnih mečicah vse do petih
zjutraj, ko smo pogledali resnici v oči ... in
odšli spat. V resnici dobre volje, nekateri celo
izjemno dobre volje, spet drugi z uničenimi
nogami, s šamrolami za vratom in jogurtom za
popotnico.

Zahvalo dolgujemo tudi - nam. Brez nas tega
plesa ne bi bilo, pa tudi brez prof. Suzane
Kugonič, ki jo priporočamo tudi poznejšim
rodovom, in še brez milijona ljudi, tako da ne
bi izgubljal besed o tem. Hvala vsem za vse ...
Mislim (*cogito ergo sum*), da je najtežje na
svetu ustaviti t.i. "*stream of consciousness*",
kot ste mu bili priča - se strinjam, dragi Joyce.
A staro je prešlo, zdaj je tu novo. Vendar
prvega ne pozabiš nikoli - in zadnjega, kajti to
je bil naš prvi in zadnji maturantski ples.

Hvala vam za pozornost,
z vami sem bil Marko Rijavec
(by the way maturant 2001)

ANTICIKLONALNA PROGNOZA

Težko slutiti je, kdaj
se plaz bo utrgal,
bo sneg prekril te
ali zemlja črna.

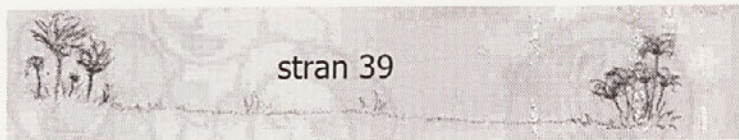
Težko je videti, kako
se v prah pogreza vse,
kar storile človeške so roke
in njegov bleščeči um.

Težko je vedeti, zakaj
se vse zgodi, kar se,
zakaj se vse besede prave
zgube po svetu, kjer jih pomečkajo – krave.

Težko je biti tu,
če misliš, da vse skale so majave
in čakajo, da padle bi
in te zasule – do smrti.

Težko, ampak lepo
je čakati iz dneva v dan
v trpljenju, če veš, da čaka te
na koncu lep in sončen dan!

Kjer lomi se življenja pot,
tam sem jaz doma.

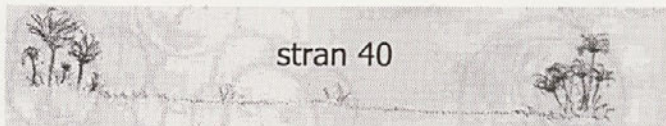
Kjer prekolje trava se počez,
tam gradim svoj most.
Kjer sliši se nevidni glas,
tam hranim svoj zaklad.

Kjer noč topi se v dan,
tja peljem svojo dlan.
Kjer bistra voda kleše skale,
tam besede moje bodo kal pognale.
Kjer v temi nebo dotika se zemlje,
tja nesem svoje veke na počitnice.

Kjer luč posveti v temi,
tja postavim svoje oči.
Kjer prvi cvet v snegu vzbrsti,
tja poleg posadim srce, moči.
Kjer zvezd in zemlje varen je pristan,
tja dušo svojo jaz predam.

Dvomiti - izbrati

Dvomiti, ah,
ljubiti?
Obstati al' izbrati?
Zorati ali pleti,
saditi al' zoreti?
Pobirati sadove,
sejati za rodove,
podirati ograje,
čistiti plamena saje,
ki použiva vse okoli,

kar preklinja in kar moli?

Smer: Mlečna cesta

Noč prekratka je za vse,
ki bi hoteli piti
sen.

Noč prekratka je za vse,
ki bi hoteli biti
več.

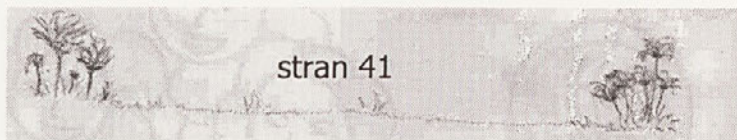
Prehitro se vam zdi, ljudje,
da mahate za vlakom,
ki poje svoj poslednji song.

Prehitro režete velike torte kos,
da le je ne bi zmanjkalo za vas,
četudi slab, površen, majhen bo.

Prehitro hočete, ljudje, da zraste
bukev, ki za novo mizico bi šla,
da daste nanjo robček bel.

Zato ne mislite, ljudje,
da Mlečna cesta vaša je
vsa.

Stopite raje iz teme na luč,
da si v lase pripnete, kar je
res.

VENEC POLJSKEGA CVETJA

I. MOČVIRJE

Skozi močvirja stebrišč in steblik prezira
premikam se počasi in bronasto
so zapečena vesla, ki lomijo se
na postrizenem zaupanja strnišču.

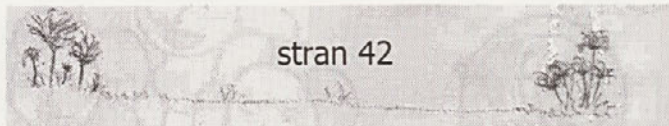
In že se vrv je z dlanjo spojila,
ki več ne more vleči po zavesi mrzle vode
čolna hrastovega, ki v mesečini
sveti se na vekah mi kot križ granitni.

A ustaviti se želja ne obstaja več,
z upanjem prebijam se kljub megli na očeh.

II. HREPENENJE

Z upanjem prebijam se kljub megli na očeh,
agonije vendar mora biti enkrat konec
za smisel te vrvi, krvi, poti nesrečne,
da se srce spočije v senci svojih potnih kapelj.

Saj ko zagleda senco to, spomina sel
prinesel misel bo na čase, ko pod njo
studenec pil veselja sem, poslušal pesem
ptic svobode, vohal sladki nektar sreče.

Hrepenenje še ostane mi, ugasne ne,
da našel bi nekje rešitve luč.

III.

MAK

Da našel bi nekje rešitve luč,
zazdi se v trenutku mi, ko vidim
s pregorelimi očmi na črti blata
pomladne rdečice madež svež.

Žametni cvetovi maka spogledujejo se
z mano in pred nos molijo mi nebeške rose
skledice, ki so nabrali skupaj jih,
da darujejo življenjski eliksir pomladi.

Zaceli rane in zašije mi obleko žamet ta,
rdečo, kot rdeča kri je, ki cedi se iz srca.

IV.

VRTNICA

Rdečo, kot rdeča kri je, ki cedi se iz srca,
bom vrtnico utrgal tam ob poti,
da bom v močvirju jo naslednjem
položil si na usta in bo vsem svetila.

Škrlat naj svoj ljubezen izžareva, vsem
z nasmehom boža duše, kot poletni veter

trave spravi v radost s plesom svita,
da pozabijo na točo, ki jim diha za ovratnik.

Uiti izpred dejstva gnusi se in te besede
smisel je dokazati, da cilj ni moj.

V.

KRUH

Smisel je dokazati, da cilj ni moj
sedeti kot predpražnik na obodu sanj
in čakati preproge iz brokata,
ki jih v resničnosti požrejo molji.

Kaj pomaga ti, če v dar dobiš cel koš
izpraznjenih lupin srebrnega oreha,
če kruha nimaš, ki ti ga je mati
kot svojo lastno kri zamesila s solzami.

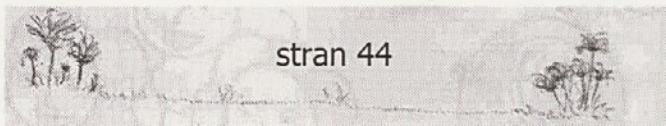
Srebrni sij prevelik je za dva in želja sili:
znebiti se življenja dveh strani, nasmeha, joka.

VI.

BOLEČINA

Znebiti se življenja dveh strani, nasmeha, joka
in neskončnega pogledovanja proti nebu
za usmiljenosti koš, prijaznosti, je želja
pretrganih dlani, stopal, prebodenih z osatom

greha, ki kot cvetni prah se zdi, ko posipa

mi lase in jim stori, da prehitro osivijo.
Trizob zabada se v prsi, išče mesto,
ki še bolj bi me skelelo, kot boli te brata laž.

Smrti dah grozi, a vendarle preprosto vem,
da iskanje Njega moja je naloga.

VII.

SENCE

Da iskanje Njega moja je naloga,
me vsakokrat ponovno zjutraj strezni,
ko sen mi z roso vzame Bog in
te odpre oči, da vidim sence v močvirju

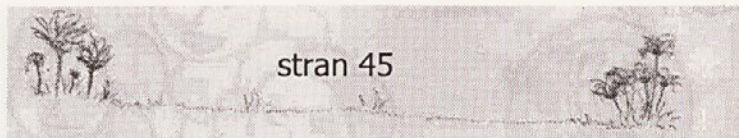
strašnem, temnem, da postane svetlo
spet na nebu z modrimi oblaki.
Brez teh, ki skupaj z mano so v močvirju
istem, bil bi le kot slap brez vode;

tako pa v Njegovih rokah škarje sem,
ko trnov grm režem, da osvobodim.

VIII.

SVOBODA

Ko trnov grm režem, da osvobodim
vse tiste, ki na mrtvem polju
so zaspali brez moči in volje, vere,
trgam hkrati še vezi, ki me drže na zemlji.

In bolj kot trgam svoje oblačilo,
da obvežem smrtne rane njim, ki se pote
v boju, sam postajam bel kot sneg,
ko bližam se vinogradu na sončnem griču,

da poiščem plod močvirja, sončnih žarkov;
ko najdem ga, resnično, večno zaživim.

IX. SRCE

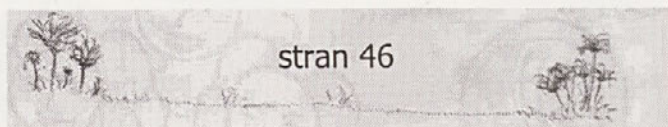
Ko najdem ga, resnično, večno zaživim,
ne bom kot prej le taval, omedleval.
In vonjal večni vonj bom lipe, srkal
vode večnega vodnjaka, pel življenja dni.

Vse dam za to: življenje svoje in srce.
Če treba je, raztrgam ga na kose tisočere,
ga razdelim v prsi, kjer so izumrla,
da spet živijo in delijo še naprej, naprej.

Jaz košček obdržim, samo da ljubim in
tja vrnem se, kjer je začetek srca korenin.

X. ALFA IN OMEGA

Tja vrnem se, kjer je začetek srca korenin,
ko zemlji tempelj prepustim, v katerem
duša je zorela, da lahko na Tvoj oltar
prinese sad, ki ga požela je edinkrat - zate.

In ko ga sprejmeš, salva bo topov nebeških
oznanila, da si me vesel, če izgubljen
se vrnem na nebesnih ptic peruti,
potopljen v modrino svilnate modrosti.

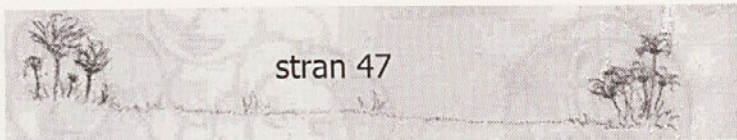
Le še spomin bo bled ostal na kruto pot
skozi močvirja stebrišč in steblik prezira.

MAGISTRALE

Skozi močvirja stebrišč in steblik prezira
z upanjem prebijam se kljub megli na očeh,
da našel bi nekje rešitve luč,
rdečo, kot rdeča kri je, ki cedi se iz srca.

Smisel je dokazati, da cilj ni moj
znebiti se življenja dveh strani, nasmeha, joka,
da iskanje Njega moja je naloga,
ko trnov grm režem, da osvobodim.

Ko najdem ga, resnično, večno zaživim,
tja vrnem se, kjer je začetek srca korenin.

KLIC V SILI

Pojemajo valovi nežno živi,
plahi so njihov zdihi,
trudne veke,
nastopa čas umiranja oseke.

Srce mrakobno spi,
pusti,
da ti utripi mu pojò
in ponesò mu v uho
jeseni spanca rime.

In koža se upogiblje.
Pod zlovešče zalim glasom pevca,
ki v brenč sanjavi jo zaziblje.

Še zadnji brizg krvi nepotešitve,
poslednji žvižg brezupa,
ki v večera zoro splava brez vrnitve.

Šepetavost trepetava,
smeh izkrivljeni,
pozabljena Goščava.

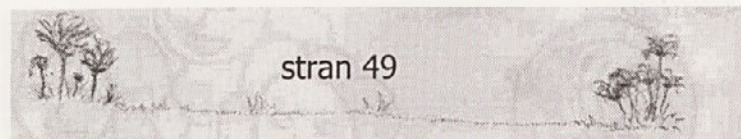
In predirljivi sen.
Pojoči dan praznine,
ki ponuja biserno dolino,
ki zbira stvarnosti zlatnino,
ki otipno daje dragotin mrzlino.

Krvave prsi,
tresavica laži in sanj.

911!!! 911!!!

Gemello unico

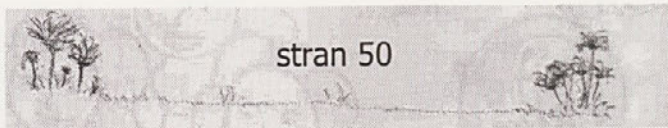

SLADKOR

Soj Ledenih sanj,
Le mrk vtopljeni vanj,
Angelov črnikav pot,
Drget norčavih orhidej povsod
Kres rešeniških svečnikov
Ovit z dimeno haljo krikov
Barv se močvara blodna zлива vame
A mojega duha ne prevzame.

Radost varljiva na jasad poželjenja
Apatičnost postanega stremljenja
Zatrte ode za besede večne
Korale spačene, a srečne
Razdrti most iz kamnov otipljivih
In železni svet Nerazumljivih
Treba bo stran, v sinjino plamenečo,
Jasnino senc vidim pretečo,
A vseeno ...

Gemello unico

ANGELSKA ČETR

V noči,
polni radostno hromečih vznikov,
otopelo srečnih kapelj mraka,
zatohlih vonjev spanca čutov,
poslal sem angela,
da bi ti naproti stopil,
tja,
v Anglesko četr
in segel ti v roko.
Prikimal je,
raztegnil srebrni ustni v nasmeh
in mi bil poslušen.

Ždel sem sam v sobici,
kjer sladkal sem se s samoto,
čakajoč na angelska krila,
da zasvetijo se na okenski polici.

Čakal sem na krilatca,
da te pripelje pred goloto mojo,
goloto neznanca,
ki v nočeh razburkan
zajemal je prgišča zvezdnega tobaka,
da krotil je kobro strastno v sebi,
kradel panove piščali orkestru Rimske ceste,
da igral je kači melodije potešitve.

Angel zabliskal se je,
položil mi je dlan na ramo,
dlan,
s katere se je usipal prah tvojih dotikov.
Molčal je,
a iz oči njegovih sem razbral:
"Angeli bratom svojim
ne burkamo srca z nemiri,
da vodili bi jih s sabo na popotovanja dolga."

Gemello unico

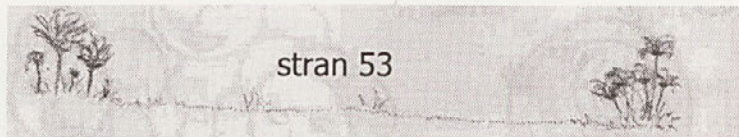

TIHA MELODIJA VIOLINE

Bila je nedelja, 25. december, leta 1983. Prvič po mnogih letih je bilo za božič res lepo vreme, zimsko, a ne premrzlo. Sonce je sijalo, ko je množica ljudi drla v cerkev k božični maši.

Sara je z zanimanjem opazovala ljudi, ki so vstopali v cerkev. Od doma so se odpravili že okrog devetih, saj so morali čez mejo, sploh pa je bila cerkev ob takih praznikih polna skoraj eno uro pred mašo. Tako so potem eno uro čakali v cerkvi, toda vsaj sedeli so. Sara je sedela v tatovem naročju in se igrala z njegovimi prsti. Ni se mogla načuditi, kako ima tata lahko tako velike roke in spraševala se je, ali se bo to kdaj zgodilo tudi njej ali pa bodo njeni prsti ostali tanki in nežni, kot prsti njene mame. Pogledala jo je in se vsa ponosna nasmejala, ko je pomislila, kako lepo izgleda, kadar se »uštima«. V maminem naročju je sedela Liza, Sarina enoletna sestra, poleg njiju pa še Simon, njun starejši bratec. Vedno, ko je bila tako obkrožena z vso svojo družino, se je Sara počutila varno in srečno.

Potem jo je iz njenega razmišljanja zbudil jok dojenčka v naročju gospe, ki je sedela pred njimi. Nadenj se je sklanjala svetlolasa deklica njenih let. Imela je najlepše lase, kar jih je Sara kdaj videla. Bili so tako dolgi in svetleči in na njenem hrbtu so se bleščali ravno tako kot

med, ki ga je nono prelival v kozarce. Dojenček se je potolažil in deklica je obsedela na svojem mestu. Sara jo je skrbno opazovala. Bila je oblečena v rdeče krilce in svetlo moder plašček in neprestano se je obračala naokoli. Nenadoma se je popolnoma obrnila in se zagledala Sari v oči. Nekaj časa sta se molče opazovali, potem pa se je svetlolasa deklič prvi nasmehnil. Sara ji je vrnila nasmeh in jo plaho pobožala po njenih dolгих, gladkih laseh. Celo mašo se je potem igrala z njimi, tata jo je nekajkrat opozoril, vendar ni nič pomagalo, bila je popolnoma očarana. Deklica pred njo pa se je le nasmihala, ko ji je neprestano spletala kitke in jih spet podirala.

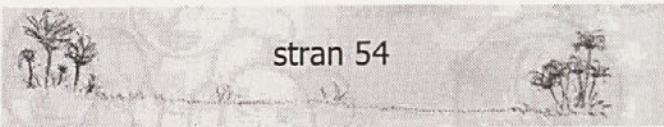
* * *

»Ura je natanko dve minuti več kot takrat, ko si me zadnjič vprašala – osem minut čez devet.«

»Ampak mama, Sara bi morala biti že tu!« je razburjeno zavpila svetlolasa deklica.

»Saj vem, Anja, ne bodi tako tečna, no. Mogoče je bila daljša vrsta na meji ali pa so se morali še kje ustaviti, saj bo prišla.«

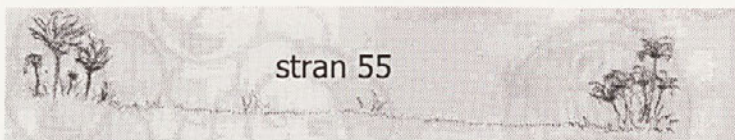
Anja se je razočarano obrnila stran. Kako to, da mama ne more razumeti, kako pomembno je, da pride Sara k njej? Odkar sta se spoznali, to je bilo kakšna štiri leta nazaj, njuni starši pravijo, da za božič, ampak ona se tega ne spomni, sta bili najboljši prijateljici. Res je, da v šolo nista hodili skupaj, ker je bila Sara

doma v Gorici, to je onstran meje, kljub temu pa sta skupaj preživel skoraj vsako popoldne, da o vikendih in počitnicah niti ne govorimo. Sarina mama je bila Italijanka, njen oče pa Slovenec, živeli so v Gorici, tako da so bili Sara ter njena sestra in brat lahko v stiku z obema kulturama. V šolo so hodili v Italiji, in to v slovensko, redno pa so tudi prihajali na obisk k starim staršem v Novo Gorico.

Pravkar sta skupaj sestavljali hišico za barbike. Sara je sicer imela svojo, tako iz trgovine, vendar sta kmalu ugotovili, da je premajhna in veliko preveč krhka za njune igre. Zato sta pri Sarini noni izprosili staro omarico za čevlje in nonota prepričali, da ji je snel vratca in hrbtišče. Imeli sta srečo, da je Anja stanovala čisto blizu Sarinih starih staršev, zato sta se lahko s hišico ukvarjali vsakokrat, ko je Sara prišla v Novo Gorico. Tako se je zanju začela nova igra; omarici sta začeli dodajati stene, ki jih je nono pridno in čisto po naročilu rezal iz odstranjenih vratc. Počasi je tako nastajala hišica, za katero sta sami izdelovali opremo. Prav danes naj bi iz lesenih kock, ki jih je sicer imel nono za kurjenje, Anja izdolbla stole, Sara pa bi iz noninih starih zaves sešila blazine zanje. Zdaj pa je ni bilo od nikoder!

Nenadoma je Anja zaslišala telefon in mamine korake, ko je odšla dvignit slušalko. Tačas se je izmuznila mimo nje ven iz stanovanja in se usedla na stopnice, da bi tam počakala Saro.

Bila je zelo jezna nanjo, saj sta se zmenili, da bosta ves dan preživali skupaj, ker je Sara naslednjega dne odhajala na počitnice k teti v Milan za teden dni. Čez nekaj minut je mama prišla na hodnik in Anja je že čakala pridigo o tem, da spet sedi na betonu in da si bo prehladila zadnjico. Toda tokrat se je mama usedla poleg nje in ji tiho rekla, da se je zgodilo nekaj groznega. Anja jo je začudeno pogledala, mama pa je nadaljevala.

»Sara je danes zjutraj pripravljala prtljago, da bodo jutri odpotovali v Milan.«

»Ja, vem, in ravno zato bi morala priti danes bolj zgodaj k meni, pa je še zmeraj ni!« je užaljeno zastokala Anja.

»Tudi njena mama je pripravljala prtljago in je odšla po kovček na podstrešje po nekakšni lestvi ...«

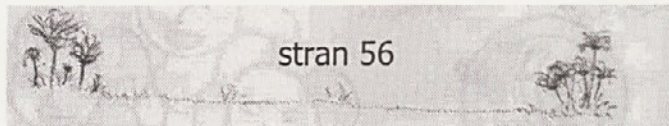
»Ja, oni za na kaščo sploh nimajo stopnic, tako kot teta Majda, oni imajo tako lestev, ki se jo da spraviti in je sploh ni videti, ko je spravljena. Ampak veš, kako strmo je! Sari sploh ne pustijo plezati gor, če ni nobenega zraven! In ...«

»Poslušaj, ko je plezala dol, ji je na lestvi zdrsnilo in je padla.«

»Ojej, to je pa nevarno! Veš kako visoko je in še stopnice za v garažo so spodaj!«

»Ja, in ... Sarina mama ... khm ... je padla ... in ...«

»In?«

»Zlomila si je vrat.«

»Ojej, ali to pomeni, da bo morala imeti mavec okrog vratu? Simon si je lani zlomil roko in je moral tri tedne nositi mavec! In tako je bolelo, če je zamahnil z njim, ampak mu niso pustili. Kako bo pa govorila, če bo imela vrat v mavcu?! Saj ...«

»Ne, Anja, to pomeni, da je Sarina mama ... umrla.«

»Umrta?«

* * *

Sara je položila violino v kovček in si slekla vrhnjo majico, saj ji je bilo že pošteno vroče. Že čez nekaj trenutkov je kot ponavadi pritekla v sobo Anja in jo vihravo objela.

»Čudovito je bilo! Mozart zveni popolnoma drugače, ko ga ti igraš!«

»Anja, to je bil Vivaldi,« se je nasmehnila Sara.

Anja ji je pokazala jezik. Na glasbo se ni preveč spoznala, toda na Sarine nastope je hodila redno, ker ji je bilo vseč poslušati prijateljico, kako igra, in jo gledati, kako se v svoje igranje popolnoma vživi.

Violino je začela igrati nekaj mesecev po tistem, ko ji je umrla mama in od vsega začetka so njeni učitelji govorili, da je naravni talent. Anja je na tihem sumila, da Sara s pomočjo violine pozablja na svojo žalost, toda čez nekaj časa ji je Sarin oče zaupal, da je njena mama nekoč igrala violino in da je bil to

njen najljubši instrument. V kovčku za violino je Sara vedno imela pripeto mamino sliko in pred nastopom jo je obredno pobožala z očmi in šepnila nekaj besed. Vse to je Anja vedela, vendar je Sara dobro poznala in je ni hotela vznemirjati s tem, da bi drezala v njene rane.

V nasprotju z Anjo, ki je vedno govorila in je svoja čustva spravila na plano isti hip, kot so se pojavila, je bila Sara bolj molčeče narave, stvari je dvakrat premislila preden jih je izrekla, kadar pa je šlo za njeno intimo, se je njena previdnost potrojila. Prav zato verjetno ni imela veliko prijateljev, bala se je preveč navezati se na druge, ker jo je bilo strah, da jo bodo pustili samo. Z Anjo pa sta neprestano tičali skupaj, njuno prijateljstvo je bilo tako globoko, da sta tudi, kadar nista govorili, vedeli, kaj si misli druga.

Anja je bila vedno polna energije, pravi mali tornado, ki se nikoli ne ustavi. V šestem razredu jo je končno usmerila v eno samo stvar – košarko. Igrati je začela predvsem zato, da bi se znebila nekaj odvečnih kilogramov, ki so bili, kot je pravila njena mama, le »otroška rezerva«, vendar so jo neznansko motili. Predvsem takrat, ko je bila pri Sari doma in je bil poleg tudi njen brat Simon, ki je ravno takrat pričenjal srednjo šolo. Sara je seveda vedela za Anjino skrivnostno zaljubljenost in je po svoje razumela prijateljico, saj je bila tudi ona nora

na svojega velikega brata, ki je vedno imel čas zanj. Kakorkoli že, košarka je postala Anjina strast in tudi Sara, ki se na šport prav zares ni spoznala, je morala priznati, da je Anjina igra iz meseca v mesec boljša in zdaj, po dveh letih, je bila Anja najboljša igralka svojega moštva.

Sara ni bila nikakršen športni navdušenec, vendar je rada opazovala Anjo, kako vlaga vsak delček sebe v igro, ki ji toliko pomeni. Zato ji ni bilo težko spremljati vsako njeno tekmo in se veseliti njenih uspehov.

* * *

Dve dekleti sta ležali na robu pomola in noge so jima bingljale nad morsko gladino. Bil je deseti avgust, noč, ko naj bi z neba padala toča kometov, in Anja je bila kot vsako leto na morju s Saro in njeno družino.

»Rada bi delala nekaj, v čemer se lahko čutiš živega, nekaj, kar ti napolnjuje življenje. Rada bi delala z ljudmi, jim pomagala in se od njih učila. Rada bi delala nekaj dobrega in hkrati zanimivega. Rada bi ... Kakšna ideja?« Zagorelo dekle dolgih pšeničnih las in svetlih oči se je obrnilo k svoji prijateljici.

»No ja, zdi se mi, da lahko fiziko črtava, kaj praviš?« se je zasmejala Sara.

»Ti se kar šali,« se je namuznila Anja, »ampak jaz se bom morala marca vpisati na eno fakulteto, katerokoli že. Uf, blagor tebi, ki natančno veš, da boš postala uspešna

glasbenica in se že vidiš na glasbeni akademiji in na koncertih Evrope in sveta!«

»Ja, ja, in ko bom na vrhuncu slave, se bom v svoji limuzini, na poti v svojo marmornato vilo z bazenom in tremi igrišči za golf, spomnila nekdanje prijateljice, ki mi je grenila mladostna leta, in jo blagovolila poiskati. Našla jo bom v podrti stari hiši, kako kot kuharica v vaški šoli preživlja svojih dvanajst otrok in zapitega moža, in je ne bom spoznala zaradi njenih dodatnih sto kilogramov.«

»Sara!!!«

* * *

»Ne morem verjeti, da gre Sara res v Moskvo,« je rekel Anjin brat pri kosilu.

»Ti kar verjemi, res me zapušča,« je zagrenjeno odgovorila Anja.

»Daj no, ne bodi sebična! Moskovska akademija je pojem glasbene umetnosti, zanjo je to izjemna priložnost.«

Čez dve uri sta se Anja in Sara dobili v kavarni na Bevkovem trgu. Vedno sta se srečevali v Novi Gorici, ker je Sara rada hodila domov, kot je govorila. Oboževala je staro Gorico, njene mnoge male kotičke, ki jih večina ne pozna, duh italijanskega temperamenta, živega tudi v njej, toda zanjo je bila dom Nova Gorica, hiša njenih starih staršev, priseljencev s Trnovske planote. Zanjo je bil domač stari Panovec, razmajana klopca v njem, na kateri sta z Anjo presedeli toliko ur.

Anja je že sedela, ko je vstopila Sara. Kako je drugačna od takrat, ko sva bili še majhni punčki, je pomislila. Toda potem se je popravila, v resnici se ni ne vem kako spremenila. Še vedno ima iste črne oči in iste svilnate kodrčke, še vedno ima na obrazu zasanjan izraz petletne deklice. Njen pogled še vedno skrbno opazuje dogajanje okrog nje, njena hoja spominja na hojo izgubljene deklice. Lepa je, ta naša Sara, je pomislila. Dolgo sta se pogovarjali o vseh mogočih rečeh, le o njenem odhodu ne. Ves čas sta mislili, da bosta jeseni šli skupaj v Ljubljano, Sara na akademijo, Anja pa se je končno odločila za novinarstvo, pogovarjali sta se o skupnem stanovanju, o skupnih potovanjih ..., a ...

* * *

»Ne vem več, kaj naj storim. Tega otroka ne morem imeti! Strah me je. Kaj bo potem z mojim študijem? Kaj bo potem z mojo kariero? Saj bi rada imela otroke, a ne zdaj! Povej mi, kaj naj storim?!«

»Anja, ne nori! Ta otrok je del tebe. Ne moreš ga ubiti! Anja, če narediš splav boš ubila živega človeka, svojega otroka, ne nori! Saj se boš pretolkla. Če se bo kdo, potem se boš ti. Daj no, jaz bom pa teta temu otroku, saj ne rabi očeta, če ima naju dve!«

»Naredila sem to. Sara, ubila sem ga. Moj Bog, ubila sem ga!«

»Sara, zakaj mi ne odpišeš? Prosim, Sara, ali nisi dobila mojega pisma?«

»Kje si? Zakaj ne odgovarjaš na moja pisma? Sara, potrebujem te. Saj vem, da ni bilo prav in ne moreš si misliti, kako mi je žal! Ko bi vsaj mogla ...Veš, zadnje čase, ko hodim po ulici, vidim vedno več otrok. Moj bi bil zdaj star pol leta. Sara, kako sem mogla?«

»Sara?«

* * *

Sara je bolna. Hudo bolna, je rekel Simon. Pravijo, da bo živela le še kak mesec. Rak ...

Anja je sedela na fotelju poleg telefona, kamor se je zgrudila, ko je izvedela to grozno novico. Njena najboljša prijateljica! No ja, zadnja leta nista imeli prav veliko stikov. Od takrat, ko ... od takrat Sara ni hotela več govoriti z njo. Anja je vedela, kako zelo ji je zamerila to, da otroka ni obdržala, toda lahko bi razumela, da tega preprosto ni zmogla, lahko bi jo vsaj poskušala razumeti. Ja, takrat, ko bi ji morala stati ob strani, ji je obrnila hrbet. Zaradi svojih bedastih načel je zapustila svojo najboljšo prijateljico. In Anja je bila zaradi tega dolgo čisto na dnu. Živeti je morala z zavestjo, da je ubila svojega otroka, poleg tega pa je izgubila tudi svojo najboljšo prijateljico in to takrat, ko bi jo najbolj potrebovala. Čez čas se je sicer pobrala, vendar je v njej zamrla ljubezen do Sare. Kar je bilo še hujše, ni je mogla sovražiti, ker ji je pomenila preveč, njuno slovo je

pustilo le globoko praznino, ki je niso mogle napolniti ure in ure študija, noči, polne zabave, potovanja po vsem svetu. Sprva je bilo vse tako čudno brez Sare. Toda človek se vsega privadi in čez nekaj časa je postalo to, da je sama, nekaj normalnega. In razraščala se je njena jeza na Saro; saj vendar ni imela pravice tako obsojati njenih dejanj. Toda ... zdaj ... umira ...?

Ne, ne to dekle bistrih oči, ne ... ta tiha voda, ki globoko dere. Ne ta močna osebnost, ki se skriva za tiho melodijo svoje violine, ne ta nežna punčka, ki jo boža po laseh, ... ne ...

* * *

Bilo je toplo pomladno jutro, sonce je sijalo na vso moč in v zrak je puhtelo veselje, ki ga je vzbudilo sonce, ko se je končno prikazalo izza temnih oblakov.

Sara je utrujena od še ene neprespane noči ležala na postelji in opazovala otroke v parku pred bolnišnico. Bila je popolnoma izčrpana od bolečin, ki so razjedale njeno telo, in od skrbi, ki so ji trgale dušo. Njena violina je ležala v kotu, že dolgo tiha in osamljena, saj Sara ni zmogla igrati že kakšen mesec. Njene roke so bile prepočasne in pretežke, zabuhle od vseh zdravil in injekcij. Ležala je na postelji in zazrta v otroško veselje na trati razmišljala o vseh stvareh, ki bi jih spremenila, če bi imela možnost še enkrat zaživeti. Večkrat je tako

sanjarila, iz sanj je črpala moč, da se je pretolkla skozi muke resničnega dneva.

Nenadoma so se odprla vrata in v sobo je posijalo sonce. Bila je tista deklica svetlih las, ki jo je Sara redno videvala v svojih sanjah. Sedla je na stol poleg postelje in njene modre oči so se zastrmele v izmučen Sarin obraz.

»Tu si,« je šepnila Sara.

»Tu sem,« ji je odvrnila deklica in njen glas je zvenel milo, kot nežna melodija tihe violine.

* * *

Temni oblaki so zakrivali nebo nad Gorico. Dežne kaplje so se odbijale od marmornih plošč, drsele po cvetju v kamnitih vazah, cvrčale po pokrovih komaj še tlečih sveč, se vpijale v požrešno zemljo odprtega groba v desnem kotu pokopališča. Tiha pesem narave je spremljala drsenje hitrih korakov, spust krste in tiho, pojemajočo melodijo violine, ki je igrala v ozadju.

Dve deklici sta sedeli na robu gomile in noge so jima bingljale nad praznino. Ena se je obrnila k drugi in jo začela božati po dolgih, gladkih laseh. Čez čas je prenehala in se ji nasmehnila. Pobožala jo je po licu in nato skočila v praznino. Mala svetlolasa deklica je ostala sama in dolgo zrla za izgubljeno prijateljico.

Mateja Doles

ISKROSKOP

OVEN

Vaša živčnost izhaja iz prezaposlenosti. Slednja je posledica slabe organizacije dneva, ki je zopet posledica prezaposlenosti. Začaran krog, iz katerega ni videti izhoda. Svojo jezo stresate nad drugimi. Vedite, da to ni rešitev Vaših problemov. Poskusite raje z meditacijo!

denar: dobro

ljubezen: bitka se začenja

popravci: ne podcenjujte svojih sposobnosti

BIK

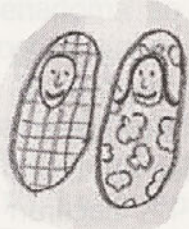
Mars je v zmajevem položaju, kar pozitivno vpliva na vašo karmo in energijo. Izkoristite to! Opozorilo: ne pozabite, da niste sami na svetu! Naberite kaj rožic in bodite kreativni.

denar: srednje

ljubezen: ni še pravi čas; ostanite pri prijateljstvu

popravci: če je volja je znanje; če je znanje, ni popravcev

DVOJČKA

Pričarati boste znali prijetno in toplo ozračje. Pazite - v poletnih dnevih so pogosti požari! Ne lenarite preveč. Dobite si kakšno športno aktivnost ali pa se naučite kakšnega novega jezika. Če se odpravljate na piknik, vzemite s seboj odejico in košarico polno dišečih darov narave.

denar: ne bodite skopi

ljubezen: včasih je preprosto najbolje sanjati

popravci: zamislite se nad nastalo situacijo

RAK

Sedaj je pravi čas, da spet pokažete svoje darove. Tudi Venera vam je naklonjena, tako da boste v tem časovnem obdobju nadpovprečno lepi in privlačni za nasprotni spol. A ne pozabite: kak mozolček je vseeno dobro prikriti.

denar: začnite rentno varčevati

ljubezen: ujemite iskrice

popravci: trenutno so zvezde in planeti bolj naklonjeni ljubezni kot učenju

LEV

To je čas, ko boste levi pogosto spreminjali svoj obraz; v enem samem dnevu se boste večkrat spremenili iz rjoveče zveri v ukročeno mačko. Bodite nežni in prizanesljivi - takega Vas ima okolica najraje. Če se pokaže prilžnost, si prebarvajte sobo. Izberite barvo, ki se najbolj sklada z Vašo osebnostjo (poskusite s pastelnimi barvami).

denar: bolj slabo kaže

ljubezen: počakajte še malo; Vaš čas se začenja v začetku avgusta

popravci: nikar ne skoparite z znanjem

DEVICA

Ne pustite soncu, da Vam uniči Vašo čudovito pričesko. Primerno zaščitite tudi kožo, saj pretirano sončenje povzroča kožnega raka. S partnerjem bosta malo govorila. Poskrbite, da bo komunikacija stekla. Najbolje bi bilo, če skupaj obiščeta solarij.

denar: vodite evidenco prihodkov in izdatkov

ljubezen: ne skrivajte svojih čustev
popravci: bolj optimistično, prosim!

TEHTNICA

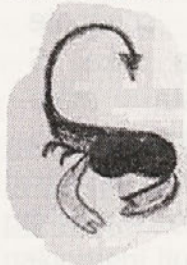
Ne bodite tako zaletavi. Prisluhnite starim strašem, ki Vam že kar nekaj časa poskušajo pomagati. Če pogledate na stvar iz čisto praktične strani - babice vedno pripravljajo odličen "štrudel". Pazite, da se Vam ne nakopiči delo - bližnji vam ga bodo namreč radi volje prepustili. Poskrbite za trebušne mišice.

denar: nekaj časa še ne segajte pregloboko v denarnico

ljubezen: tokrat boste glavni Vi

popravci: poskrbite, da bodo počitnice tudi za Vas čimprej brezskrbne

ŠKORPIJON

Če imate priložnost, se najejte svežega sadja, ker bo to dobro delo Vaši prebavi in bo sprostilo energijske cone. Pazite, da ne poškodujete svojega duhovno-energetskega bitja. Poiščite harmonijo. Poslušajte veliko glasbe in slišano tudi ilustrirajte.

denar: odlično

ljubezen: partnerja bo privlačila Vaša nova podoba

popravci: zdi se, da se še ne zavedate povsem, kako pametni ste

STRELEC

Sonce že pripeka, Vi pa še kar naprej hodite po svetu v zimski kolekciji. Da, da, čas je za nakupe. Vživite se v položaj - naj Vas vodi Vaš instinkt in čut za barve. Ne bodite preveč predrzni, sicer boste izgubili vse prijatelje (ki ne znajo ceniti Vašega čuta za modo).

denar: Vaša hranilna knjižica je dovolj polna

ljubezen: sonce že vpliva na Vas

popravci: če bi namesto poslušanja trave, kako raste, več truda vložili v sledenje pri pouku, bi morda še šlo

KOZOROG

Zelo natančno znate opisati kaj Vam ni všeč, ne znate pa povedati kaj bi radi. Bodite no malo bolj radodarni s komplimenti! Na koncu smo vsi le zmotljivi ljudje in gotovo imate tudi Vi svoje napake. Ena izmed njih je gotovo Vaša zamazana avra.

Očistitejo jo preden se
madeži vpijejo.

denar: ponudilo se Vam bo veliko možnosti
za zaslužek - izkoristite jih s premislekom

ljubezen: bodite bolj prizanesljivi

popravci: ne zanašajte se preveč na to, da
gre v tretje rado

VODNAR

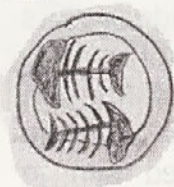
Končno poletje, končno
morje. Odkrijte v sebi davno
zakopana čustva in občutja.
Igrajte se v peskovniku. To
bo dobro delo Vam in Vaši
družbi. Nekoga močno skrbi
za Vas. Povejte mu, da je z
vami vse vredno in tako si
bosta oba brezskrbno
privoščila kozarček ali dva.

denar: ne pozabite plačati položnic

ljubezen: računajte procente - številke bodo
dokaj realen pokazatelj situacije

popravci: nevarnost "lenoritisa" - zavarujte
se z ustrezno preventivo

RIBI

Na trenutke ste prav zoprní.
Zakaj ste tako pesimistično
razpoloženi? Če Vam pogine
zlata ribica, še ne pomeni,
da Vas svet ne mara.
Sprijaznite se z usodo. V
začetku julija bo Saturn

zavzel korenčkov položaj in
takrat boste ne samo zelo
zdravi (zelo dobro boste
videli), pač pa tudi izjemno
elegantni.

denar: "brez dela ni jela"

ljubezen: preveč ste nestrpni - to plaši
Vašega partnerja

popravci: imate dovolj časa - izkoristite ga

Zvezde sem za Vas gledala vedeževalka
Manuel.

Lahko me pokličete na telefonsko številko: 090
55555...6

ali pa na mobitel: 041 55555...6.

Lahko mi pošljete faks: 55555...6

ali pa mi pošljete E-mail na naslov:

Vedeževalka Manuel"@.com.si.

Dosegljiva sem noč in dan. Vse, kar morate
storiti je, da pokličete ali pa pišete, jaz pa vam
bom za nekaj denarcev napovedala
prihodnost.

Iz vaših dlani, v moje oči, tudi v mesecih ko
sonce žari in polje rumeni

Vaša Manuel

SMEH NI GREH

Plešec se je ogledoval
v zrcalu in si bil všeč.
*"Šestdeset let imam
in niti enega sivega
lasu!"* godrnja pri
sebi.

Janezek, ali pri vas
doma molite pred
kosilom?
Ne, moja mama
dobro kuha.

Učitelj vpraša: *"Kako
toplota in mraz
vplivata na raztezanje
in krčenje?"* Janezek
odgovori: *"Poleti, ko
je toplo, so dnevi
daljši; pozimi, ko pa
je mraz, pa so dnevi
krajši."*

Kozmetični salon
Lepa Vida vam
sporoča, da vam
odpade terapija
depiliranja nog, ker
nam ni uspelo dobiti
kombajna.

Zjutraj ne jem, ker
mislim nate, opoldne
ne jem, ker mislim
nate, zvečer ne jem,
ker mislim nate,
ponoči ne spim, KER
SEM LAČEN!!

Zakaj je potonila
podmornica Kursk?
Zato, ker so imeli dan
odprtih vrat.

Vprašanje: Zakaj
blondinka zakuri
ogelj zraven radio
sprejemnika?
Odgovor: Ker hoče
poslušati Radio
ognjišče!

Vprašanje: Kaj je
predrznost?
Odgovor: Predrznost
je, če greš v
Cankarjev dom in
vprašaš, če je Ivan
doma.

KOLOFON

Uredniški odbor:

Tanja Troha

Simon Černe

Urška Ilc

Mentorica:

Bojana Štekar, prof.

Lektoriranje:

Irena Krapš, prof.

Tisk:

Papirna galanterija SEDMAK, Ajdovščina

Naklada:

150 izvodov

Vipava, junij 2001

37.014.77

Šolsko glasilo

ISKRE

Iskre

inv.št:K /

17213

Šolsko glasilo

Semenišče Vipava

17213